

14 Φεβρουαρίου, 1996

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΝΙΚΣΛΑΟΥ, Δ/στές]

MIGOTTO SILVANO ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Εφεσείοντες,

v.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινικές Εφέσεις Αρ. 5984, 5986 και 5987).

-
- 5 Παράνομη κατοχή ηχοπαράγωγης συσκευής που παρήγαγε μιμητικές φωνές αγρίων πτηνών κατά παράβαση του Άρθρου 15Α των περί Προστασίας και Αναπτύξεως Θηραμάτων και Αγρίων Πτηνών Νόμων του 1974-1991 — Η κατοχή από τους εφεσείοντες, δύο συνήθων μαγνητοφώνων και κασέτων με φωνή άγριου πτηνού, δε στοιχειοθετούσε το αδίκημα — Η απαγορευτική διάταξη αφορά συσκευές που παράγουν από μόνες τους τον επιλήψιμο ήχο, δηλαδή χωρίς τη συνδρομή της κασέτας.
- 10 Ερμηνεία νομοθετημάτων — Ποινικές διατάξεις — Η ερμηνεία τους κρίνεται κατ' αρχήν από το λεκτικό της διάταξης — Η χρησιμοποίηση άλλων ερμηνευτικών κανόνων είναι επιτρεπτή μόνο σε περίπτωση αμφιβολίας.
- 15 Μαρτυρία — Αποδεχτότητα — Πρωτογενής μαρτυρία που προέκυψε από διαφημιστικό φυλλάδιο το οποίο αρχικά έγινε αποδεκτό σαν τεκμήριο από το πρωτόδικο Δικαστήριο αλλά που τελικά παραμερίστηκε αφού θεωρήθηκε εξ ακοής μαρτυρία — Η πρωτογενής μαρτυρία, θα έπρεπε, εν όψει του περιεχομένου της, να είχε διαχωριστεί
- 20 ως αποδεχτή.
- 25 Λέξεις και Φράσεις — “Που παράγουν μιμητικές φωνές” στο Άρθρο 15Α των περί Προστασίας και Αναπτύξεως Θηραμάτων και Αγρίων Πτηνών Νόμων του 1974-1991 — Προσδιορίζουν συσκευή που ενέχει αυτοτέλεια για αναπαραγωγή ήχου αφ' εαυτής.

Το Εφετείο αφού εφάρμοσε τις νομικές αρχές που αναφέρονται

στις πιο πάνω εισαγωγικές σημειώσεις επέτρεψε την έφεση και αθώωσε και απάλλαξε τους εφεσείοντες. Επίσης διέταξε τη Δημοκρατία να καταβάλει τα έξοδα του πρωτόδικου Δικαστηρίου με τα οποία είχαν επιβαρυνθεί οι εφεσείοντες.

5

Η έφεση επιτρέπεται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Hailis v. The Police (1982) 2 C.L.R. 99,

10

Sea Island & Tours Ltd και Άλλος ν. Κ.Ο.Τ. (1995) 2 Α.Α.Δ. 196.

Έφεση εναντίον Καταδίκης και Ποινής.

15

Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής από (1) Migotto Silvano, (2) Μάριο Πολυδώρου και (3) L.A. Kitromilides Shooting Ltd οι οποίοι κρίθηκαν ένοχοι στις 17.2.95 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 27943/94) στην κατηγορία για κατοχή ηχοπαράγωγης συσκευής που παράγει μιμητικές φωνές αγρίων πτηνών χωρίς άδεια από τον Υπουργό Εσωτερικών, κατά παράβαση των Άρθρων 2, 15(A)(1)(2) και 35 του Περί Προστασίας και Αναπτύξεως Θηραμάτων και Αγρίων Πτηνών Νόμου 39/74 όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 107/91 και του Διατάγματος Κ.Δ.Π. 242/91 και του Άρθρου 20 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154 και καταδικάστηκαν από Α. Παρπαρίνο, Ε.Δ. σε £75,- πρόστιμο ο 1ος κατηγορούμενος, £125,- πρόστιμο ο 2ος κατηγορούμενος και £100,- πρόστιμο η 3η κατηγορούμενη.

20

25

I. Ν. Αβρααμίδης, για τους Εφεσείοντες.

30

Γ. Παπαϊωάννου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Εφεσίβλητη.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Νικολάου, Δ.

35

ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ.: Οι εφεσείοντες βρέθηκαν ένοχοι κατόπιν δίκης σε κατηγορία ότι κατείχαν παράνομα ηχοπαράγωγη συσκευή που παρήγαγε μιμητικές φωνές αγρίων πτηνών, κατά παράβαση του άρθρου 15Α των περί Προστασίας και Αναπτύξεως Θηραμάτων και Αγρίων Πτηνών Νόμων του 1974 έως 1991. Με το άρθρο 15Α παρέχεται εξουσία στον αρμόδιο Υπουργό για έκδοση διατάγματος με το οποίο να απαγορεύεται η χωρίς άδεια

40

εισαγωγή ή κατοχή ορισμένων μέσων των οποίων η χρήση για σκοπούς κυνηγιού καθίσταται απαγορευμένη δυνάμει του άρθρου 15. Παραθέτουμε τις σχετικές πρόνοιες:

5 α) "15(1) Κανένα πρόσωπο δεν μπορεί να πυροβολεί, φονεύει, συλλαμβάνει ή καταδιώκει οποιοδήποτε θήραμα ή άγριο πτηνό με τη χρήση:

.....

10 (δ) .... ηχοπαραγωγών συσκευών με μιμητικές φωνές. ....

β) 15Α(1) Ο Υπουργός μπορεί, με διάταγμα ... να απαγορεύει την εισαγωγή και κατοχή των μέσων που αναφέρονται στις παραγράφους (α), (γ), (δ) και (ζ) του άρθρου 15:

15 .....

(2) Οποιοσδήποτε αποπειράται να εισαγάγει ή εισάγει ή κατέχει οποιοδήποτε μέσο που περιλαμβάνεται σε Διάταγμα που εκδόθηκε σύμφωνα με το εδάφιο (1) είναι ένοχος αδικήματος ...."

20

γ) Διάταγμα σύμφωνα με το άρθρο 15Α: ... Ο Υπουργός ..... απαγορεύει την εισαγωγή και κατοχή των πιο κάτω μέσων των οποίων η χρήση για σκοπούς κυνηγιού απαγορεύεται:

25

(γ) Ηχοπαραγωγών συσκευών που παράγουν μιμητικές φωνές θηραμάτων ή αγρίων πτηνών ...."

Σύμφωνα με τα πρωτόδικα ευρήματα, οι εφεσείοντες κατείχαν δύο συσκευές οι οποίες περιγράφονται ως συνήθη μαγνητόφωνα από εκείνα που αναπαράγουν ήχο εφόσον, για την όποια περίπτωση, τοποθετηθεί κασέτα, αλλά που δεν μαγνητοφωνούν. Κατείχαν ωσαύτως και κασέτες με εγγραφή της φωνής άγριου πτηνού, ήτοι, τσίχλας. Οι εφεσείοντες επιχείρησαν τη διάθεση των συσκευών συνάμα και των κασέτων σε κατάσταση πώλησης κυνηγετικών ειδών.

35

Έγινε μάλιστα εκεί και επίδειξη αναπαραγωγής του ήχου. Το πρωτόδικο δικαστήριο θεώρησε ότι η συσκευή μαζί με την κασέτα αποτελούσαν μια μονάδα η οποία, δοθείσας της χρήσης για την οποία προοριζόταν, ενέπιπτε στους όρους απαγόρευσης του διατάγματος. Η έφεση στρέφεται εναντίον αυτής της κατάληξης.

40

Ο συνήγορος των εφεσεϊόντων υπέβαλε ενώπιόν μας όπως και πρωτόδικα ότι η απαγόρευση, όπως είναι διατυπωμένο το διάταγμα, αφορά μόνο σε συσκευές οι οποίες αναπαράγουν ήχο

από μόνες τους χωρίς την τοποθέτηση κασέτας. Και τούτο διότι η παραγωγή μιμητικών φωνών αποδίδεται άμεσα στην ίδια τη συσκευή χωρίς τη συνδρομή πρόσθετου στοιχείου, ήτοι, της κασέτας. Επισήμανε συναφώς ότι υπήρξε, από πλευράς υπεράσπισης, μαρτυρία εμπειρογνώμονα περί κατασκευής διαφορετικών συσκευών με ενσωματωμένη την εγγραφή ήχου οι οποίες, ως εκ τούτου, λειτουργούν χωρίς την τοποθέτηση κασέτας. Και πράγματι δόθηκε τέτοια μαρτυρία. Επειδή όμως αυτή η μαρτυρία προέκυψε με αφορμή κάποιο διαφημιστικό φυλλάδιο το οποίο το πρωτόδικο Δικαστήριο αρχικά δέχτηκε ως τεκμήριο αλλά τελικά παραμέρισε θεωρώντας το εξ ακοής μαρτυρία, δεν λήφθηκε υπόψη ούτε η κατ' ακολουθίαν του κατατεθέντος τεκμηρίου δοθείσα πρωτογενής μαρτυρία. Θα έπρεπε, εν προκειμένω, έχοντας υπόψη μας το περιεχόμενό της, να είχε διαχωριστεί ως αποδεκτή. Τέλος, ο συνήγορος εισηγήθηκε ότι αν η απαγόρευση κάλυπτε και συσκευές όπως οι επίδικες που νόμιμα εισήχθησαν, τότε παρόλον που αδίκημα δεν διαπραττόταν κατά την εισαγωγή, θα μπορούσε να διαπραχθεί αργότερα ανάλογα με το περιεχόμενο της κασέτας που θα ετοποθετείτο. Ενώ τέτοια διαφοροποίηση σε ό,τι αφορά τη χρήση, δεν γίνεται στο διάταγμα. Αυτό σήμαινε, κατέληξε ο συνήγορος, πως τόσο η εισαγωγή όσο και η κατοχή θα πρέπει να στοιχειοθετούνται με ακριβώς το ίδιο αντικείμενο, ήτοι συσκευή χωρίς κασέτα.

Ο συνήγορος της εφεσίβλητης υποστήριξε την πρωτόδικη απόφαση αλλά με κάποιο δισταγμό, ενδεικτικό, πρέπει να πούμε, της υπευθυνότητας με την οποία αντίκρουσε το θέμα. Διερωτήθηκε κατ' αρχήν κατά πόσο ήταν ορθή η πρωτόδικη άποψη ότι ο προσορισμός των συσκευών - σε ό,τι αφορούσε τη χρήση τους - για σκοπούς κυνηγίου, αποτελούσε είτε συστατικό στοιχείο του αδικήματος είτε στοιχείο προσδιοριστικό της φύσης των συσκευών. Απέκλινε προς αρνητική απάντηση. Και ορθά βέβαια. Η αναφορά στο διάταγμα περί της απαγόρευσης της χρήσης δεν αποτελεί παρά μόνο την εκ του περισσού υπόμνηση της εξουσιοδοτικής βάσης του. Έπειτα ο συνήγορος ταύτισε τις "συσκευές με μιμητικές φωνές" όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 15, με ό,τι αναφέρεται στο διάταγμα ως "συσκευές που παράγουν μιμητικές φωνές". Σε αυτή την ταύτιση προέβη προφανώς ενόψει της αναγωγής του διατάγματος, μέσω του άρθρου 15Α, στο άρθρο 15. Και επειδή φαίνεται να θεώρησε λογικό η φράση "συσκευές με μιμητικές φωνές" να αναφερόταν σε ένα σύνολο ή μία μονάδα, κατέληξε συνειρμικά ότι το ίδιο θα μπορούσε να αποδοθεί και σε "συσκευές που παράγουν μιμητικές φωνές" εφόσον βέβαια η όποια συσκευή συνοδευόταν κατά τη δεδομένη

στιγμή από επιλήψιμη κασέτα.

Δεν παρίσταται ανάγκη να εκφέρουμε άποψη ως προς την έννοια του προσδιορισμού της συσκευής στο άρθρο 15. Παρότι το αντικείμενο του διατάγματος αντλείται από το άρθρο 15, εν τούτοις δεν είναι, κατά την άποψή μας, απαραίτητη η ταυτοσημία στα δύο. Με το διάταγμα, το αντικείμενο θα μπορούσε να τεθεί πιο περιοριστικά. Και το λεκτικό του διατάγματος κατατείνει στο ότι αυτό είναι που συνέβηκε. Το αδίκημα στο άρθρο 15 έχει τη δική του ιδιαιτερότητα. Εμπεριέχει το πρόσθετο στοιχείο της χρήσης, με τους τρόπους που εκεί εκτίθενται. Έτσι και η έννοια της συσκευής σε εκείνη την περίπτωση, δυνατό να προοριζόταν να είναι ευρύτερη. Όμως, στο αδίκημα δύναμει του άρθρου 15Α για παράβαση του διατάγματος, η δευτερεύουσα αναφορική πρόταση “που παράγουν μμητικές φωνές” φανερώνει την ιδιότητα της συσκευής στην κύρια πρόταση, προσδιορίζοντας την ως συσκευή που ενέχει αυτοτέλεια έτσι ώστε να αναπαράγει ήχο απ’ εαυτής. Δηλαδή, χωρίς τη συνδρομή κασέτας. Το διάταγμα, όπως είναι διατυπωμένο, καλύπτει μόνο την περίπτωση συσκευής με ενσωματωμένη την εγγραφή ήχου. Αν λοιπόν η συσκευή από μόνη της δεν μπορεί να παράξει τον επιλήψιμο ήχο δεν εμπίπτει στην απαγορευτική διάταξη. Το πώς προσεγγίζεται ερμηνευτικά μία ποινική διάταξη εξετάστηκε από το Εφετείο με αναφορά σε Αγγλική νομολογία στην υπόθεση *Hailis v. The Police* (1982) 2 C.L.R. 99, και πρόσφατα στην υπόθεση *Sea Island & Tours Ltd και Άλλος ν. Κ.Ο.Τ.* (1995) 2 Α.Α.Δ. 196. Καθώς υποδείχθηκε, το θέμα κρίνεται κατ’ αρχήν από το λεκτικό της διάταξης και μόνο εν αμφιβολία ανατρέχει κανείς σε άλλους κανόνες. Κατά την άποψή μας, το λεκτικό του διατάγματος, ενταγμένο στο σύνολο των διατάξεων από τις οποίες προέκυψε, φανερώνει εναργέστατα ότι το όριο της απαγόρευσης είναι όπως το εκθέσαμε.

Η κατηγορία δεν στοιχειοθετήθηκε. Η έφεση επιτυγχάνει. Οι εφεσείοντες αθωώνονται και απαλλάσσονται. Τα έξοδα τα οποία προέκυψαν πρωτόδικα και με τα οποία είχαν επιβαρυνθεί οι εφεσείοντες, να καταβληθούν από τη Δημοκρατία.

Η έφεση επιτρέπεται.